

- 3) Tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkoti valsts tiesa nevar izmantot valsts tiesību normu, kas tai dod iespēju saglabāt konkrētas atcelta valsts tiesību akta tiesiskās sekas, lai provizoriski uzturētu spēkā tādu valsts tiesību normu iedarbību, kuras tā atzinusi par nesaderīgām ar Direktīvu 2006/112, līdz tiks panākta to atbilstība šai direktīvai, lai, pirmkārt, ierobežotu tiesiskās nedrošības riskus, kuri izriet no šīs atcelšanas ar atpakaļejošu spēku, un, otrkārt, izvairītos piemērot valsts tiesisko regulējumu, kas pastāvēja pirms šīm normām, kuras ir nesaderīgas ar minēto direktīvu.

(¹) OV C 427, 26.11.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 26. jūnija spriedums (Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Lies Craeynest u.c./Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussels Instituut voor Milieubeheer

(Lieta C-723/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2008/50/EK — 6., 7., 13. un 23. pants — III pielikums — Gaisa kvalitātes novērtēšana — Slāpekļa dioksīda robežlielumu pārsniegšanas konstatēšanas kritēriji — Stacionārās paraugu ņemšanas vietās veikti mērījumi — Atbilstīgu vietu izvēle — Paraugu ņemšanas vietās izmērīto rādītāju interpretācija — Dalībvalstu pienākumi — Pārbaude tiesā — Kontroles intensitāte — Tiesības izdot rīkojumu)

(2019/C 280/04)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Pamatlietas puses

Prasītāji: Lies Craeynest, Cristina Lopez Devaux, Frédéric Mertens, Stefan Vandermeulen, Karin De Schepper, Clientearth VZW

Atbildētāji: Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussels Instituut voor Milieubeheer

Piedaloties: Belgische Staat

Rezolutīvā daļa

- 1) LES 4. panta 3. punkts un 19. panta 1. punkta otrā daļa kopsakarā ar LESD 288. panta trešo daļu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai 6. un 7. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kas izskata pieteikumu, ko šajā sakarā iesniegušas privātpersonas, kuras tieši skar šīs direktīvas 13. panta 1. punktā paredzēto robežlielumu pārsniegums, ir pienākums pārbaudīt, vai paraugu ņemšanas vietas, kas atrodas konkrētā zonā, ir ierīkotas atbilstoši minētās direktīvas III pielikuma B iedaļas 1. punkta a) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem, un, ja tas tā nav, attiecībā pret valsts kompetento iestādi veikt visus nepieciešamos pasākumus, tai skaitā izdot rīkojumu, ja tāds ir paredzēts valsts tiesību aktos, kurā uzdots šīs paraugu ņemšanas vietas izvietot atbilstoši šiem kritērijiem.

- 2) Direktīvas 2008/50 13. panta 1. punkts un 23. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai konstatētu, ka par kalendāro gadu aprēķināts vidējais rādītājs pārsniedz šīs direktīvas XI pielikumā noteiktu robežlielumu, pietiek ar to, ka šo lielumu pārsniedz vienā atsevišķā paraugu ņemšanas vietā izmērīts piesārņojuma līmenis.

(¹) OV C 104, 19.3.2018.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2019. gada 26. jūnija spriedums — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-729/17) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — LESD 258. pants — LESD 49. pants — Direktīva 2006/123/EK — 15. panta 2. un 3. punkts — Direktīva 2005/36/EK — 13., 14. un 50. pants un VII pielikums — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana — Valsts noteikumi attiecībā uz mediatoru apmācības sniedzējiem)

(2019/C 280/05)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: H. Tserepa-Lacombe un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji: M. Tassopoulou, D. Tsagkaraki un Ch. Machairas)

Rezolutīvā daļa

- 1) — Nosakot, ka mediatoru apmācības iestāžu juridiskajai formai jābūt vienīgi bezpeļņas uzņēmumiem un tajos jāietilpst vismaz vienai Grieķijas advokātu apvienībai un vēl vismaz vienai Grieķijas profesionālajai organizācijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 15. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā un 3. punktā;
- piemērojot akadēmisko kvalifikāciju atzīšanas procedūrai papildu prasības attiecībā uz nepieciešamo sertifikātu saturu un nosakot kompensācijas pasākumus, iepriekš neizvērtējot iespējamās būtiskās atšķirības no valstī sniegtās apmācības, kā arī paturot spēkā diskriminējošas normas, saskaņā ar kurām mediatora akreditācijas pieteikuma iesniedzējiem, kuru atestācijas dokumenti ir iegūti ārvalstīs vai kurus izsniegusi atzīta ārvalstu apmācības iestāde pēc Grieķijā apgūtas apmācību programmas, ir jāapliecina pieredze, kas atbilst dalībai vismaz trijos mediācijas procesos, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/55/ES (2013. gada 20. novembris), 13. un 14. pantā, 50. panta 1. punktā, kā arī VII pielikumā.
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 83, 5.3.2018.